

Posudek bakalářské práce Ludmily Rybecké

Teologická povaha evangelizace a její význam pro duchovní život evangelizátora

Autorka si zvolila téma evangelizace, její hluboce teologické povahy a dopadu na duchovní život evangelizátora. V úvodu velmi přehledně vysvětluje vlastní potřebu podívat se na základy a zdroje evangelizace a odtud porozumět tomu, jak evangelizaci uskutečňovat.

V první kapitole autorka zkoumá teologickou povahu evangelizace ve světle Písma, současných dokumentů magisteria a na ně navazující teologické reflexe, ústřední osou je zde tajemství Trojice. Druhá kapitola je pokusem o aplikaci výsledků na duchovní život evangelizátora. Práce se i zde drží teoretického základu: i pro tuto kapitolu je podkladem Písmo, církevní dokumenty a teologická reflexe. Uspořádání práce i uvnitř obou velkých kapitol je sourodé a velice přehledné. Celkovou sourodost narušuje snad jen v závěru druhé kapitoly pasáž interpretující Rublevovu ikonu Trojice.

Z hlediska formální stránky nemám k předložené práci žádné vážnější výhrady, také její stylistická a gramatická úroveň je dobrá, včetně uváděných citací a odkazů na literaturu a grafické úpravy.

Ráda bych při obhajobě položila autorce dotaz ohledně působení Ducha mimo církvev, který rozvádí v jedné podkapitole: „Cílem misie je obrácení člověka“, píše autorka předkládané bakalářské práce. Mohla by tato konstatace být rozvedena? Také přestože trojice pojmů misie-evangelizace-apoštolát je autorkou předložené práce v úvodu deklarována jako víceméně synonymní, považovala bych to za věc diskuse.

Na několika místech poněkud překvapí velmi rozsáhlé citace (za všechny srov. s. 50: 17řádková citace z dokumentu *Sacramentum caritatis* – může se pak stát, jako právě na této straně, že sled citací je natolik dlouhý, že původní autorčin text v něm jaksi zaniká, zde: 9řádků na normostraně, zbytek jsou citáty), což někdy může působit dojmem poměrně malého prostoru pro případnou vlastní autorčinu reflexi k tématu (nemusí jít přímo o problematizaci přejímaných sdělení církevních autorit, ale o větší zastoupení samostatné autorčiny úvahy, citovaných zdrojů).

Zatímco úvod velmi pěkně a propracovaně objasňuje kořeny autorčina zájmu o téma, který směřuje k porozumění aspektu evangelizace jako „způsobu bytí“, jež předchází aspekt evangelizace jakožto činnosti, závěr působí poněkud méně promyšleně: jakoby měl být narychlo vytvořen prostor pro samostatnou úvahu, která, jak jsme uvedli, je v celku práce poněkud upozaděna.

Cíl práce, který si autorka stanovila, je však touto prací zcela naplněn, proto přes vyslovené připomínky považuji předloženou práci za velmi kvalitní a zcela dostačující k obhájení bakalářského titulu s navrženým hodnocením **výborně**.

V Praze 30.5. 2008

Mgr. Denisa Červenková